

Pasilli

3/2014

Pasilli 3/2014
Pau:n Pasilan osaston jäsenlehti
ISSN 0785-532X
painos 2300 kpl

osoitteenmuutokset:
jäsenrekisterinhoitaja Ilkka Silo
ilkka.silo@itella.com

toimituksen osoite:
Pasilli/
Pasilan osasto ry
PL 925
00231 Helsinki
sähköposti:
pasilli.lehti@gmail.com

painopaikka
Savion Kirjapaino Oy, Kerava

nro	aineisto	ilmestyy
2	2.5.	30.5.
3	29.8.	26.9.
4	28.11	19.12.
1/2015	30.1.	27.2.

päätoimittaja ja taitto
Jussi Lehmusvaara
toimituskunta:
Jussi Lehmusvaara
Topi Saksala
topi.saksala@posti.fi
Jouni Kaiponen
jouni.kaiponen@itella.com
Jari Pellikka
jari.pellikka@posti.fi

tässä numerossa:

<i>Pasilan kuulumisia</i>	<i>3</i>
<i>pasillin kourissa</i>	<i>4</i>
<i>päätoimittajan esittely</i>	<i>6</i>
<i>voutilasta kajahtaa</i>	<i>9</i>
<i>viisautta voutilan malliin</i>	<i>11</i>
<i>kalinaa ja hyviä löylyä</i>	<i>13</i>
<i>työstä ja vähän suojelustakin</i>	<i>14</i>
<i>itella logisticsin logiikkaa</i>	<i>14</i>
<i>olipa kerran stephen</i>	<i>16</i>
<i>posti=itella</i>	<i>17</i>
<i>turvallisuushavaintoja</i>	<i>20</i>
<i>ulkkia ja lokea</i>	<i>22</i>
<i>ilmastonmuutos postissa</i>	<i>22</i>
<i>wiz khalifa</i>	<i>24</i>
<i>riippumaton tarkkailija</i>	<i>25</i>

Itellasta tulee Posti. Kuulostaa luontevalta ja hyvin kansainväliseltä. Kuka ”ottaisi” vielä groupin pois niin sitten nimi olisi täydellinen. Hintalappu tälle nimi pelleilylle tulisi saattaa tietoomme.

No niin, ne ”odotetut” käsittelyn yhteistoimintaneuvottelut alkoivat. Näyttää olevan oikein trendi käydä joka yksikössä hämmentämässä. Niin kuin muotia on myös se, että aloitusinfoissa kuulutetaan yhteistyön ja yhteisen tekemisen voimaan. Elokuun puolivälissä ollaan ja yksi virallinen YT istunto on takana ja todellista yhteistoiminnan muotoa ei ole löytynyt. Työntekijäpuolen edustusta ei ole suunnittelussa lainkaan, eikä sitä päällikön mukaan tarvita. Jutustelemassa voi käydä kun tarvetta ja halua ilmenee. Vastauksen sain kun kysyin asian perään. Työnantajan rutinat yhteistoiminnasta ovat tosi syvältä ja puheet suoraan sanottuna perättömiä. Tällainen ”peli” ei pitkässä juoksussa ole kenenkään etu. Luottamuspuola työnantajaa kohtaan on jo mitä ilmeisemmin pesiytynyt meiliimme. Työntekijäpuolen asiantuntemusta ja ammattitaitoa ei arvosteta, vaikka henkilöstölle toisin kuulutetaan. Helsingin postikeskuksen YT käydään yhteistoimintalaki 6- luvun mukaan joka tarkoittaa käytännössä, ettei irtisanomisia tule. Työjärjestelyt, työaikoihin mahdollisesti tulevat muutokset vaativat yhteistoimintaa. Nyt meille tullaan tarjoamaan työnantajan suunnittelemaa pakettia, jota esitellään YT: een niin sanotuissa virallisissa kokouksissa. Tämäkö on yhteistoimintaa? Postikeskuksen työsuojeluvaltuutettu on syrjäytetty täysin, koska häntä ei työnantajan toimesta kutsuta neuvottelupöytään, vaan allekirjoittaneen on hänet sinne kutsuttava. Törkeää ja tökeröä toimintaa.

Työnantajalla näyttää olevan varsin lyhyt muisti yhteistoiminnassa. Edellisetkään suuremman luokan yt-neuvottelut eivät tainneet mennä mallikkaasti, niin minä ainakin muistan vaikka en niihin osallistunut. Edunvalvonnan neuvottelijoina ovat luottamusmies Pasi Poussu, varaluottamusmies Jarno Laamanen pääluottamusmies Jari Pellikka sekä allekirjoittaneen kutsumana työsuojeluvaltuutettu Eija Heikkilä. Työnantajan edustajia toinen mo-

koma ja puhetta ohjailee tuotantopäällikkö Jouko Fält.

Jyväskylän ja Seinäjoen käsittelyhenkilöstön irtisanomiset lukuna ovat pienet kun verrataan perusjakeluun, mutta keskusten henkilöstömäärään suhteutettuna todella merkittävät. Käytännössä niin sanotun kevyen postin (printtiposti, jota nimeä työnantaja käyttää) käsittely loppuu kokonaan edellä mainituista postikeskuksista ja myös Turun postikeskuksesta, jossa irtisanomisia ei näillä näkymin ole tulossa.

Vakituisen väen irtisanomisten lisäksi työnantaja unohtaa ilmoittaa määräaikaiset työntekijät joiden työsuhde päättyy kun määräaika loppuu. Silloin puhumme jo kolmenumeroisista luvuista, joka tarkoittaa muutaman sadan työsuhteen päättymistä. Ympäristöystävällisyyteen panostava Green Itella kuljettaa posteja edestakaisin ympäri Suomea vain ja ainoastaan sen takia kun koneellinen lajittelu keskittyy neljään postikeskukseen.

Ulkomaantuotannon kirjelijittelun siirto postikeskukseen on myös suunnitelmassa mukana. Postikeskukseen asennetaan myös kaksi suurta suoramarkkinälähetysten niputuskonetta.

Työllistävä vaikutus on erittäin tervetullutta, edellyttäen että paperinen mainonta pysyy ja asiakkaat ostavat palvelun. Koneiden sijoituspaikasta voi olla erimieltä ja tässä kohtaa pitääkin olla. Kaiken järjen mukaan koneiden pitäisi olla raskaan hallissa, josta on hyvät yhteydet purkuun ja lastaukseen. Nyt alkaa sitten armoton hissiliikenne kun lavoja ym. kuljetetaan kakkoskerrokseen. Kirjeen manuaalilajittelijat raatavat talvella kylmässä ja kessällä kuumassa raskaantuotannon hallissa, joka ei sovellu millään muotoa istuma työtä tekevien työtilaksi. Valitettavasti kuljetinjärjestelmät ”estävät ” lajittelun siirron muihin tiloihin ja uusia kuljettimia ei enää rakenneta, näin tuotantopäällikkö on meille asian ilmaissut. Toisin sanoen suunnitelmat eivät ole olleet harkittuja kun muutoksia on päätetty tehdä. Talven saapuessa palaamme taas asiaan kun veto ja kylmyys vaikuttaa työskentelyyn. Niin kuin olen moneen kertaan todennut, ovat manuaalisen kirjelijittelun tilat sopimattomat asian mukaiseen työskentelyyn.

Lopuksi voi todeta, ettei YT- neuvottelujen kierre pääty tähän. Viilaaminen jatkuu varmasti myös tulevaisuudessa. Työehtosopimus neuvottelut ovat käsillä kun sopimus päätetty 31.10.2014. Kaikesta kurjuudesta huolimatta ollaan valmiina haasteisiin.

Syksyn jatkoa kaikille

Jari Pellikka
puheenjohtaja/päáluottamusmies
liittohallituksen jäsen

Terve taas duunarisiskot ja veljet.

Tuskaa, ahdistusta, huonoja uutisia, epävarmuutta ja apatiaa. Monen tähän lehteen kirjoittavan mieltä kai-
vertaa rotan lailla työympäristön epäviihtyisyys. Läm-
pötilat työkohteessa vaihtelevat huurteisesta helteiseen.
Vessat tuoksahtavat vähemmän ruusutarhalta. Työväli-
neistä osa pysyy kasassa enää teipillä. Nurkissa lojuu
epämääräistä rojua.

Työturvallisuuteen on sentään paneuduttu. Työnjohdossa on vihdoinkin ymmärretty, että työtapa-
turmat tulevat kalliiksi. Ehkä joku kaunis päivä nämä
viisaat ymmärtävät, että myös työympäristön tila näkyy
kukkarossa. Ehkä sitä on vain vaikeampi osoittaa, kos-
ka muutos pelimerkeissä tapahtuu hitaasti ja viiveellä.
Idea voi olla liian vaikea hahmottaa nykyajan kvarttaa-
li-aivoille. Ainakin se on osoitus työntekijöiden kohdis-
tuvasta arvostuksesta.

Olen kuullut jo useammasta tapauksesta jossa työntekijä on juossut Mehiläisessä hakemassa
apua krooniseen ja toistuvaan kipuun. Avuksi on tar-
jottu lähinnä Buranan mallista äkkihoitoa. Mihinkään
jatkotutkimukseen tai kuvaukseen on ollut mahdotonta
päästä. Lopulta henkilö on itse hakeutunut yksityisen
sairaanhoidon piiriin ja maksanut hoidon ja tutkimukset
itse omasta kukkarostaan. Lopputuloksena on ollut
vamman hoito, leikkaus ja vuosia lisää työkykyä. Tä-
hänkö on jo tultu?

Pakkoavioliiton arkea

Yksi asia, joka ei tunnu muuttuvan, on ammattiosaston
ja työnantajan yhteistoiminta. Se ei vaikuta edelleen-
kään olevan kovin sydämellistä. Pitää kuitenkin muis-
taa, että Pasilan osasto suurin Pau:n osastoista. Osas-

toon kuuluu työntekijöitä Helsingin Postikeskuksesta,
Logistiikkakeskuksesta, Ulkomaan tuotannosta, Logis-
ticsista ja Opus Capitasta. Järjestäytymisaste on kor-
kea. Ammattiosastomme on kuitenkin se ainoa virallisen
taho, joka edustaa henkilöstöä. Ei konsernin henki-
löstöhallinto. Ei Time. Siitäkin huolimatta vuoropuhelu
ammattiosaston ja työnantajan välillä on minimaalista
ja koskee vain lakisäätöasioita, jos niitäkään. Väit-
täisin että tilanne ei ole kovinkaan hedelmällinen kat-
soo sitä kummalta suunnalta hyvänsä. Vikansa on tie-
tysti ammattiosastossakin. Jos etua valvotaan, pitäisi
aina pohtia mikä se etu on. Nyt ja tässä. Eikä se epä-
kohtienkaan listaaminenkaan aina riitä. Pitäisi tarjota
jotain tilalle. Kun ajat ovat leppoiset kaikki toimii kuin
itsestään, vanhasta tottumuksesta, mutta kun ajat ovat
vaikeat, pitäisi rakenteiden ja ajattelumaailman
muuttua. Muuten ei hyvä heilu. Ristiriitöjahan on ja tu-
lee aina olemaan. Mutta jos parisuhde on mennyt jo
pitkän aikaa mykkäkouluksi ja erotakaan ei oikein voi,
niin yhdessä kannattaa olla jo meidän lastenkin takia.
Terapia kannattaa aloittaa asioista jotka eivät ole nolla-
summapeliä (ja harva asia on).

Yhä enemmän asioistamme päätetään
kabineteissa. Onko hyvän johtajan merkki nykyään se
kuinka hyvin hän tuolla kabineteissa pärjää vai se
kuinka hyvin hän tuntee oman toimintaympäristönsä?
Ja ennen kaikkea, onko se varsinainen toimintaympä-
ristö juuri tuo kabinetti?

Tehokkuus ei lisäännä hikoilemalla.

Posti Groupissa käydään yt- neuvotteluita vähän joka
puolella. Helsingin suurissa lajittelukeskuksissa me
olemme siinä suhteessa onnellisessa asemassa että

meillä työt näyttävät keskittämisen kautta lisääntyvän. Monet jo pelkäävät että ne lisääntyvät liikaakin. Itse en olisi asiasta kovin huolestunut. Hyvä että on töitä. Jokainen tekee parhaansa, normaalilla, kestävällä ripeydellä kuten tähänkin asti. Jos se ei riitä ja postia jää lajittelematta, se on työnantajan ongelma. Lakisääteisydestä muistuttaa tarpeen vaatiessa Viestintävirasto. Ja lisää työvoimaa löytyy kortistosta.

Tehokkuus ja tuottavuus ei lisääny enää lajitelijaa hoputtamalla. Se lisääntyy vain järkevällä ja mielekkäällä tekemisellä, paremmilla työvälillä ja motivoituneella henkilöstöllä, jonka työpanosta ja viihtyvyyttä työnjohto tukee. Jos tehokkuutta halutaan lisää, kannattaa pohtia esim. seuraavia asioita:

Kannattaako maksikirjeitä ja muita möhkyröitä tunkea lajitteluhuyllyyn? Kannattaako jo valmiiksi jakojärjestyksessä olevaa postierää sekoittaa lajittelukoneessa? Kannattaako konelajittelun lajittelulistoja muokata niin ettei samaa postia ajeta moneen kertaan tai että lopputuloksena koneesta tulee ulos laatikoita joissa on kussakin kolme kirjettä? Kannattako ilmaa kuljettaa Helsingistä Savoan? Kannattaako työvuoroja suunnitella niin että työaika päättyy ennen töiden päättymistä? Lisääkö koulutus työn mielekkyyttä ja laatua? Kannattaako esimiehiä pitää vain valvontatehtävissä? Kannattaako jakaa kirje-

posti 1. ja 2.luokkaan? Kannattaako osoitetiedot digitalisoida niin etteivät ne jätä lajittelukoneillekaan tulkinnan varaa? Kannattaako työaikoihin lisätä joustoa? Kannattaako kasvua etsiä Ali Baban ja Amazonin välistä? Kannattaako viikkopalavereita kehittää niin että esimies ei joudu puhelemaan ihan yksinään? Kannattaako Tavoite- ja Kehityskeskustelua muuttaa jos tavoitteet ovat aika selkeät ja kehitysnäkymät olemattomat? Kannattaisiko työympäristö muuttua edes niin viihtyisäksi ja toimivaksi että työntekijä pystyy suoriutumaan työstään, arvostuksen tunteesta puhumattakaan? Kannattaako työntekijöille antaa enemmän vastuuta omasta työstään? Kannattaako lajittelukeskukselle antaa enemmän vastuuta omasta työstään? Ja tietysti vääjäämättä tulemme lähetysmäärien laskiessa tilanteeseen, jossa on kysyttävä kannattaako harvaan asutussa maassa jakaa postia joka arkipäivä? Aika paljon saa Suomen poliittisessa ja taloudellisessa ympäristössä tapahtua, että valtio alkaa firmaamme kukkarostaan tukemaan.

Kolmas kerta toden sanoo. Eli tämä on jo kolmas kerta kun ryhdyin Pasillin päätoimittajaksi. Kävin tässä välillä vuorotteluvapaalla. Aiheesta lisää tässä numerossa.

Tästäkin huolimatta, tsemppiä syksyyn.

Jussi Lehmusvaara the Editor-in-Chief Pasilli magazine

Lempinimi:

Jussi "Henkilönumero 85998" Lehmusvaara.

Syntymäaika ja -paikka:

Helsingissä hippisyksynä 67.

Kotikunta: Helsinki

Horoskooppi: Vaaka

Perhe: Kaksi siskoa ja veli. Kaikki vanhempia.

Asut yksin kaksiossa Maunulassa; onko näin ollut aina vai oletko ollut joskus naimisissa tai avoliitossa aiemmin?

Kihloissa kerran. Avoliitossa pari kertaa...muistaakseni. Ihania neitoja on tullut ja varsinkin mennyt. Minulta puuttuu ilmeisesti perheenperustamisgeeni. Mutta hyvä näin. En koe itseäni mitenkään vajavaiseksi.

Miten pitkään olet ollut postissa töissä?

Aloitin viime vuosituhannella, vuonna -95. Normaali postikuvio. Opiskelijaelämän köyhyydestä suoraan uran huipulle. Osa- ja määräaikaisuudesta elinkautiseen.

Mitä töitä olet siellä tehnyt?

Kaikenlaista ja erilaisissa vuoroissa. Koneella ja käsin. Iltaa, aamua, viikonloppua ja yötä. Kymppinä, työpaikkakouluttajana, Ulkissa, jouluesimiehenä, henkilöstösuunnittelijana. Lopetusjoiutuspaikkana yövuoro ja konelajittelu.

Mitä muita töitä olet tehnyt?

Maanmittausta, varastotöitä, radiotoimittajan töitä, pihan rakennusta ja puutarhahommia. Ja oli pikkuruinen mainostoi- mistokin.

Mitä harrastat?

Yritän hahmottaa maailmaa. Sulkapalloa käyn läsimässä kaksi kertaa viikossa kymmenettä vuotta. Ennen töitä ja ruokautunnilla käyn usein tutustumassa postikeskuksen kuntosaliin. Munamankeloin eli pyöräilen. Pidän syventymiseen kutsuvasta musiikista ja kirjoista, joita en ymmärrä; silmäkarkkielokuvista ja teatterista, jota tehdään pienellä rahalla ja suurella sydämellä.

Vietit vuoden vuorotteluvapaasi Afrikassa pyöräillen ja muuten matkaten. Millaisena koet tuon matkan annin nyt Suomessa vietetyn vuoden jälkeen?

Vaikeeta kiteyttää muutamaan lauseeseen. Lähinnä kaipuuna ja unelmina. Fillarointi on perskivuista huolimatta upea tapa matkustaa, jos aikaa on, eikä ole kiire mihinkään. Silloin näkee ja kokee asioita enemmän paikallisen arkielämän tasolla. Ja siinä on oikeasti aika upea fiilis kun on polkenut päivän ja pistää teltan pystyyn. Endorfiinit surisee. Vähän köykäisempikin ruoka maistuu taivaalliselta ja nenäliinan paksuiseksi junttautunut makuualusta tuntuu vesisängyltä.

En mä halua matkustaa ulkomaille johonkin aidattuun turistireservaattiin. Ei kannata uskoa, että vieras maailma on jokin uhka ja ihmiset sitä tai tätä. 99,9% ihmisistä on avuliaita, mukavia eivätkä halua viedä lompakkoasi. On upeeta tavata niin erilaisia ihmisiä. Skaalana ministereistä narkkareihin, pummeja, maanviljelijöitä, virkamiehiä, rikollisia, prostituoituja, taksikuskeja, kaupustelijoita, sotilaita ja yrittäjiä. Pitää korvat vaan auki niin aina oppii. Mä oon ainakin tuntenut, että maailmalla pärjää hyvin vaikka ei puhu paljon, mutta kuuntelee sujuvasti. Ehkä se on jokin salainen ase suomalaisuudessa.

Kyllähän Suomi tuntuu tuonkin reissun jälkeen aika paratiisilta. Mutta ehkä on mielenkiintoisempaa ajatella mitä me olemme tällä kaikella menettäneet? Ainakin yhteisöllisyyttä, arkielämän kekseliäisyyttä, kykyä luovia, vuorovaikutustaitoja ja sukupolven verran yrittäjähengeä.

Elikot oli upeita ja maisemat henkeäsalpaavia. Nykyään sitä valitsee matkakohteensa aika pitkälti asukastiheyden perusteella. Semmoset valkoiset pläntit kiinnostaa.

Huomasitko muutoksia omassa työpisteessäsi koneellisessa kirjelijittelussa töihin palatessasi?

Ikävä kyllä en. Joko Helsingin Postikeskus on jo täydellinen tai sitten se on irtaantunut ympäröivästä todellisuudesta. Muutos ei tietysti ole mikään itsetarkoitus.

Entä muissa työpisteissä Pasilan postikeskuksessa?

Paha sanoa. Vaikeeta pysyä perässä ja mun duuni nyt on semmosta, että kokonaiskuvaa on aika mahdotonta muodostaa. Virta-hanke ei vissiin ollut mikään jättimäinen menestys. Itse Postikeskushan rapistuu silmissä ja työympäristö on karkea.

On tietty aika surullista kuinka puljun toiminnan suunnittelu, hallinnointi ja itse tuotanto on erillään toisistaan. Kaikki elää omissa kuplassaan. Välillä kulkee raportteja

ja hankkeita. Sieltä golfkentältä käsin ruohonjuuritaso näyttää aika hahmottomalta, tasaiselta ja persoonattomalta. Se on aivan sama olemmeko me työntekijät resurssi, voimavara vai lillukan varsi. Sanoja voi aina pyöritellä, ja joillekin siitä maksetaan jopa palkkaa. Se ratkaisee, mitä jää viivan alle. Ja teot eivät kyllä mitenkään ole viime vuosina osoittaneet, että sanoille olisi vastinetta. Meitä hoivataan aika kamreerimaisella hellyydellä. Näin se maailma muuttuu. Mutta mun mielestä Postin paras piilevä imagovaltti ja brändi-boosteri olis osaavat ja mutkattomat työntekijät sekä rento, moderni ja moniarvoinen työkuulttuuri.

Miten näet tulevaisuutesi Itellalla?

Valoisana. En mä viitsi murehtia tulevaa, kun se ei auta mitään. Tekee työnsä hyvin, ja jos se ei riitä, niin katsotaan sitten muita polkuja. Se on sitä duunarin ylpeyttä. Kyllä tekevälle aina töitä löytyy. Ja maapallo on iso. Perheettömyyden hyviä puolia on se, että ei ole sidottu mihinkään paikkaan, tapan tai muuhun seikkaan. Sitoutuminen tuo turvaa, mutta vapaus mahdollisuuksia.

Mikä on elämässäsi parasta tällä hetkellä?

Oma pää. Ikävä kyllä.

Otit Pasillin päätoimittajan työn vastaan. Mikä siinä tulee olemaan itsellesi haastavinta?

Yleisellä tasolla yrittää valaa uskoa ja toivoa, parantaa maailmaa ja pitää työntekijöiden puolta vaikeina aikoina, Vähemmän pönötystä, enemmän tekoja. Pasillin tasolla pitää se yhä virkeänä ja hengissä. Toivottavasti houkutellessa uusia kirjoittajia ja tekijöitä. Ja tietysti salaa toivon, että Pasillia pidettäisiin "meidän" lehtenä ilman mitään sen hirveämpiä poliittisia leimasimia. Henkilökohtaisella tasolla haastavinta on hoitaa kunnialla kaikki ne käytännön asiat, jotka eivät kuulu itse kirjoittamiseen. En ole ihan niitä tämän planeetan järjestelmällisimpiä ihmisiä. Ja sana "tiedottaja" herättää aina meikäläisessä vilun väreitä. Haluisin säilyttää option olla väärässä, epäkorrekti, epäjohdonmukaisen johdonmukainen; haastaa, kysyä, viihtyä, oppia ja ihmetellä yhdessä.

Anne Kettunen emeritus editor-in.chief

Voutilasta kajahtaa 24.

Tervehdys vaan taas kaikille. Kesälomat tuli lusittua melkoisessa helteessä ja tulipahan Suomessa tehtyä myös peräkkäisten hellepäivien sivuava ennätys 38kpl. Eipä siis tosiaan voinut moittia ainakaan kelejä.

Tämä pasillin deadline(29.8) tuli niin aikaisin, että mitään maata mullistavaa ei minun tietooni ole, ainakaan loken osalta tullut, ellei sellaisena voi pitää lokeen toukuuussa 2014 jakelun

YT-neuvottelujen seurauksena siirtyneitä kantajia (neljä kantajaa). Heille nimittäin lätkäistiin neljän kuukauden koeaika, päättyen syyskuun 2014 alussa. Mielestäni työntekijällä on AINOASTAAN yksi koeaika, kun hän on uutena työntekijänä aloittanut

työnsä aikoinaan postissa. Ei siis voi olla kahta tai useampaa koeaikaa, paitsi jos siirtyy taloon toisesta yhtiöstä. Meidän työehtosopimuksestamme (tes) ei sellaista pykälää löydy, mikä mahdollistaisi useamman koeajan. Toisin sanoen, työnantaja on tässä kohtaa TAAS soveltanut omia pykälänsä, koska tes:ssä puhutaan ainoastaan kohdassa 3§ 3mom. ”Uudelle työntekijälle voidaan työsopimuksessa sopia työnteon aloittamisesta alkavasta enintään neljän kuukauden pituisesta koeajasta”

Liiton toimistossa työehtoasiantuntija Esko Hietaniemi on kanssani samaa mieltä, kun häneltä asiaa tiedustelin. Eikö ole jo muuten tarpeeksi nöyryyttävää joutua Yt-neuvottelujen seurauksena vaihtamaan työpaikkaa, jonne sinut otetaan kuuden tunnin sopimuksella, niin että vielä palkkakin pienenee, ...TANA!! Lisäksi, kuten tiedetään, liittyy koeaikaisuuteen paljon muitakin ”epäkohtia” kuten esim. työsuhde voidaan päättää koeajan puitteissa jos ei pärstä tai työteho miellytä ja että palkka on koeajanpalkka, eli 90% taulukosta. Mutta, kuten monta kertaa ennenkin, niin hyvin käypä sanonta sanoo, PERÄSTÄ KUULUU!!

1.1.2015 SE SITTEN TAPAHTUU, nimittäin Itella muuttuu takaisin postiksi. Logisticksit ynnä muut sulautuvat taas emoyhtiöön ja olemme jälleen yhtä suurta perhettä, HURRAA!! Se vaan on niin helvetin ihmeellinen asia, että jos yhtiö tekee edes nimellisesti voittoa, niin vaihdetaanpa nimeä tai keksitään jotain muuta todella surkuhupaisan typerää, ettei vaan yhtiön talous pääse näyttämään plus merkkistä tulosta. Ei nimittäin ole ihan

hirveän halpaa lystiä uudistaa TAAS ihan kaikki: työvaatteet, logot autoihin, kirjekuoret, laatikot yms. yms.

Nykyinen toimitusjohtajamme saneerasi aikoinaan vuosia sitten erään tunnetun Suomalaisen firman konkurssiin ja tuntuu siltä, että hänen aikanaan ei ainakaan parempaan suuntaan olla menossa nykyinenolla itellassakaan, ei TOD!! Jatkuvat Yt-neuvottelut itellassa ja niiden seurauksena epävarmuus tulevaisuudesta nakertaa kenen tahansa mieltä ja siinä sivussa kärsii koko yhtiön uskottavuus.

Työntekijöiden henkinen ja fyysinen jaksaminen alkaa olla jo sitä luokkaa, että Mehiläisen työterveysasematkin ovat ihmeissään. Lokessakin sairauslomaprosentti on lähes jatkuvasti yli kymmenen, mikä on luvattoman suuri luku. Jostain pitäisi löytää se viisastenkivi, jolla panostettaisiin työntekijöiden työssä jaksamiseen koska tosiasia on se, että työntekijät tekevät yhtiölle tuloksen, eivätkä mitkään toimistoissa istuvat ”liituraita pellet” (joita on muutenkin ihan liikaa).

Siihen saneeraamiseen kun kerran itellan osalta päästiin, niin koko Valtakunnassa käynnistettiin käsittelyn osalta Yt-neuvottelut 11.8.2014. Yt-neuvottelut koskevat siis Helsingin, Tampereen, Turun, Kuopion, Jyväskylän, Seinäjoen, ja Oulun postikeskuksia sekä Siipitien ulkomaan tuotantoa.

Tällä kertaa irtisanomis-, eli vähentämistarve ei ole niin suuri, kuin jakelun osalta, mutta yksikin menetetty työpaikka on tällä hetkellä liikaa. Pahin tilanne on Jyväskylässä, missä irtisanomisstarve on enintään 45 työntekijää, kun kohderyhmässä on 75 vakituista henki-

löö. Eli siis reilusti yli puolet koko porukasta. Seinäjoella 121 vakituisesta henkilöstä enintään 30 ollaan irtisanomassa, eli sielläkin n. 25% koko porukasta. Erittäin valitettavaa, mutta totta.

Koko Valtakunnassa vähentämistarpeeksi postikeskuksista on esitetty jotain sellaista lukua, kuin reilut 200 työpaikka. Hyvää asiassa on se, että Logistiikkakeskus ei ole mukana Yt-neuvottelujen piirissä, mutta siipitien ulkomaan tuotantopa on. Ulkista ollaan siirtämässä saapuvan-, ja lähtevän kirjettä, arvopostia, epäselvien käsittely (EU-maiden osalta), sekä pussihuoltoa. Vähentämistarve siiparilta on n. 43 työntekijää, mutta ketään ei kuitenkaan olla irtisanomassa eikä lomauttamassa, vaan kaikkien halukkaiden duunit jatkuisivat Helsingin postikeskuksessa. Työvuoroihin, työpaikkakuntaan, työjärjestelyihin, sekä työaikoihin saatua tulla kuitenkin muutoksia ja varmasti tuleekin.

Työnantaja perustelee muutosta seuraavasti:

”Talouden laskusuhdanteessa kirjevolyyminlasku on kiihtynyt ja itellan kannattavuus heikentyy yleisen taloustilanteen vaikutuksesta. Viestinnän sähköistyminen ja perinteisen postin väheneminen vaikuttavat voimakkaasti myös postinkäsittelyyn. Tarve kilpailukykyyn ja kannattavuuden varmistamiseksi muuttuvassa toimintaympäristössä edellyttää toimenpiteitä myös Palvelutuotannon lajittelutoiminnoissa”

Toisin sanoen Hki pok:n kirjekoneille haetaan maksimaalista tehoa ja hyötyä, koska myös muiden postikeskusten kirjeet (16tuote) tulevat sieltä lajiteltavaksi Helsinkiin. Siinä samalla itella korjaa mainettaan myös ympäristöystävällisenä yrityksenä (Itella Green), kun rekka liikenne maanteilla sen kun lisääntyy huomattavasti, vai mitä??

1970-luvulla Lahtelainen yhtye nimeltä Sleepy Sleepers jo lauloi: ”Onko järkee vai ei” ja kysyisin nyt samaa, että mitä järkeä on koko hommassa?? Enkä varmasti ole ainoa.

Eipä varmaan muuta tällä kertaa, mutta etenkin ulkkilaisille tiedoksi, että kysykää ihmeessä jos jokin asia jäi vaivaamaan mieltä Yt-hommassa ja toki muutenkin. Yksin ei kannata jäädä epä tietoisuuteen, vaan asiat on hyvä selvittää.

Hyvää syksyn jatkoa kaikille, tai pitäisikö jättää se hyvää toivottamatta, eli siis SYKSYN JATKOA!!

Isto Kuusisto
pääluottamusmies
Logistiikkakeskus ja ulk-siipitie
040-8229515
isto.kuusisto@itella.com

VIISAUTTA VOUTILAN MALLIIN vol.53

Tätä kirjoittaessani on jo syksy ovella ja ilmat ovat alkaneet viilenemään. Tosin menneenä kesänä pitkä hellejakso helli lomalaisia. Osa nautti helteistä ja osa taas kärsi helteistä. Lokessa tuskin kukaan nautti kuumasta ja kosteasta ilmasta ja tänäkin vuonna piti erikseen käydä huomauttelemassa helletauoista vaikka tämän asian valvominen on ensisijaisesti esimiesten velvollisuus. Valveutuneet työntekijät laittoivat heti viestiä kun mittari paukahti 28 asteeseen. Samaan aikaan kun Lokessa kärvisteltiin helteisä sain kuulla, että ylemmälle johdolle on tehty esitys tuotantotilojen ilmastoinnista. Kerrottakoon, että Loken tuotantotiloissa ei ole ilmastointia. Lokessa on ilmanvaihto joka ei pidä lokea kesällä vilpoisana ja pakkastalvina lämpöisenä. Uskon, että joka iikka tajuaa että kyseessä ei ole mikään pieni ilmastointilaitte, jos sellainen nyt ylipäättään saadaan.

Lokelaiset saivat kuulla 5.9.-14 olevansa mukana työkyky-pilotissa. Lokessa on jo pitkään ollut korkea sairaspöissaoloprosentti ja nyt kuulemma tarvitaan uusia toimenpiteitä joilla nämä 8-10% sairaspöissaolot saadaan laskuun. Työntekijöille kerrottiin, että ne henkilöt joilla on runsaasti tuki- ja liikuntaelinsairauksista johtuvia pöissaoloja, tulevat saamaan kutsun Mehiläiseltä terveystapaamiseen. Tapaamisessa kuulemma keskustellaan omaehtoisesta liikunnasta ja omasta jaksamisesta. Luonnollisesti tämä ei aiheuttanut mitään riemunkiljahduksia Loken henkilöstössä ja en yhtään ihmettele. Saamani palautteen mukaan työntekijöitä syyllistettiin tuki- ja liikuntaelinsairauksista, samoin väki kokee että eihän tässä ole mitään uutta, ja miksi työkierrasta ei puhuttu sanaakaan. Jotenkin on jäänyt sellainen tunne, että Loken johto ja HR elävät ihan omaa todellisuuttaan uskoessaan, että kun työntekijät harrastavat runsaasti liikuntaa niin he jaksavat paremmin työssä. Mielestäni liikunta on kenelle tahansa hyvä asia, mutta harva työntekijä liikkuu pelkästään siksi, että jaksaisi työssään. Kyllä liikunnan motivaatio on mielestäni yleinen terveys ja työ on vain osa sitä. Tosiasia on se, että Loken työ on raskasta tai keskiraskasta. Tosiasia on myös se, että Lokessa on keskinkertainen tai vähäinen työkierto, mikä on yksi merkittävimmistä syistä tuki- ja liikuntaelinsairauksille. Samoin totta on se, että Lokessa vähäininkin työkierto

on epäreilulla pohjalla. Esimerkiksi liian usein työvuorolistojen tekijät käyttävät samoja henkilöitä päivästä toiseen kevyemmissä tehtävissä, kuten ajotehtävissä. Lisäksi on niin, että jos työntekijä sopii TYHY (työhyvinvointi) - keskustelussa esimiehen kanssa määrä-aikaisesta kevennyksestä, jotta esim alkava vamma ei pahenisi, niin näistäkään sopimuksista ei ole pystytty pitämään kiinni. Ihmettelekö joku lukijoista ihan oikeasti miksi Lokessa on korkeat sairaspöissaolo prosentti, kysyn vaan. Pitääkö tätä sitten hyväksyä? No ei pidä. Työsuojelu on jo vuosia vaatinut parempaa ja reilumpaa työkiertoa, jotta työ olisi monipuolisempaa ja vähemmän kuluttavampaa. Työsuojelu on joutunut miltei viikoittain puuttumaan TYHY - sopimuksiin joita työnantaja ei ole noudattanut. Erilaiset apulaiteet ovat myös olleet työsuojelun vaadelistalla jo pitkään. Mielestäni itse työn tulee vastata työntekijöitten työkykyä. Enää ei riitä vain todeta, että ”te täällä lokessa teette raskasta työtä joten harrastakaa liikuntaa” vaan Loken johdon tulee aidosti sitoutua parantamaan työoloja.

Vaikka maalaankin tässä kirjoituksessani synkät pilvet työkyky-pilotille, niin suhtaudun avoimin mielin tähän hankkeeseen. Pitkä kokemukseni on vain näyttänyt miten vastaavanlaisten hankkeiden on käynyt Lokessa ja siksi työntekijöitten ja omakin usko näitten hankkeitten suhteen on vähintäänkin mennyttä. Loken osalta voisi kait siteerata George Santayanaa ”Ne, jotka eivät muista historiaa, ovat tuomittuja toistamaan sitä”. Oppiikohan Loke koskaan historiastaan. Tätä odotellessa

työsuojelu jatkaa loputtomalta tuntuva taistelua paremman työpaikan puolesta.

KOHTI TALVEA

Ei niin paha, etteikö jotain hyvääkin. Kesälomien jälkeen kuulin, että Loken esitys Saksan lemppakuorman purkuun tarkoitetun teleskooppihinnan rahoituksesta on hyväksytty. Itse laitteesta en tätä kirjoittaessani osaa sanoa mitään, sillä saamieni tietojen mukaan Liedon lajittelukeskuksen hankinnat ovat yhteydessä Loken hankintoihin.

Tapaturmia on Lokessa sattunut tänä vuonna yhteensä 65 kappaletta joista 5 vakavaksi luokiteltavaa tapaturmaa. Tapaturmien osalta luku on synkkää luettavaa, mutta esimiehet joutuvat tätä nykyään tutkimaan kaikki Lokessa sattuneet tapaturmat ja sitä kautta myös mitoittamaan torjuntatoimenpiteet sen mukaan. Tässä työsuojelulla on merkittävä rooli vahtia, että tehdyt toimenpiteet myös toteutuvat. Turvallisuushavainnot otettiin viime talvena Lokessakin käyttöön. Havaintoja on saamieni tietojen mukaan tippunut tasaiseen tahtiin ja lisää tarvitaan. Olen valistanut johtoa siitä, että näihin henkilöstön tekemiin turvallisuushavaintoihin tulee reagoida. Muuten näitä lappuja voidaan kerätä vaikka kuinka paljon ilman, että asioille tapahtuisi mitään.

Turvallisuushavaintojen prosessi on seuraava: Työntekijä tekee turvallisuushavainnon ja antaa lapun esimiehelle. Esimies tallentaa turvallisuushavainnon TATU (tapaturma) järjestelmään. Jos havainto on sen laatuinen, että esimiehen natsat riittävät asian korjaamiseen, on asia korjattava ja havainto muuttuu TATU järjestelmässä vihreäksi eli tehdyksi. Jos taas esimiehen natsat ei riitä, voi esimies laittaa havainnon Loken työsuojeluryhmän käsiteltäväksi jossa taas istuu tuotantopäällikkö ja työsuojelu. Tässä ryhmässä on tarkoitus ratkoa näitä havaintoja ja pyrkiä vastaamaan niihin.

Näin siis turvallisuushavaintoprosessi lokessa menee tai pitäisi mennä. Harmikseni huomasin, että joihinkin turvallisuushavaintoihin ei oltu reagoitu mitenkään.

Lokessa pitäisi aloittaa riskienarviointi tänä syksynä. Riskienarvio ei ole mikään pikku juttu ja koko riskienarvion läpivienti vaatii paljon kahvia ja tupakkia. Riskienarvio on lakisäätteistä toimintaa joka on työnantajan velvollisuus. Toinen ainoastaan allekirjoittanut on pitänyt ääntä riskienarvion aloittamisesta ja tämän Pasillin ilmestyessä tiedän, että riskienarviointiprosessi on käynnistetty. Riskienarviointi on tarkoitus tehdä kaikkialla tuotantotiloissa ja VDL koneella.

Muutama sana YT:eistä. On murheellista seurata miten jatkuvat YT:t Itellassakin vaikuttavat ihmismieleen. Tänä päivänä on pikemminkin poikkeus kuin sääntö jos talousuutisissa ei ole uutisia henkilöstön vähennyksistä. Erityisen härskiä toiminta on Finnairilla joka selvästikin viis veisaa kotimaisesta työvoimasta ulkoistuskiimassaan. Suomalainen työ ei enää kelpaa työnantajalle kun marjanpoimijatkin haetaan Aasiasta asti. Halpatyövoiman palkka on samaa luokkaa kuin monen perheen lasten viikkoraha. Tämä kehitys on haitallinen monestakin syystä eikä vähin niistä ole kotimainen kysyntä. Varsinkin Venäjän pakotteiden aikana joka muutenkin iskee Suomen talouteen. Kotimainen kysyntä perustuu siihen, että on työtä josta saa palkkaa jota sitten kulutetaan.

Entäpä sitten Itella? Meille kerrotaan, että koko postiala ja Itella on murroksessa maailman digitalisoitumisen pyörteissä. Kirjeet ja lehdet vähenevät ja sitä myötä työpaikat. Pakettiala porskuttaa vaikka kilpailu tälläkin alalla on kovaa. Tätä aikaa nakertaa lama ja työttömyys.

Meille monelle työpaikka postissa on itsestänselvyys. Itsekin muistan tullessi Postiin töihin 1988. Muistan myös jo silloin vanhempien työntekijöitten sanoneen että valtion leipä on pitkä ja kapea. Enää tämä leipä on kapea kun pituudesta ei kukaan voi mennä takuuseen. Jos taas jokainen mietti henkilökohtaisesti mikä sana kuvaa tätä aikaa mitä elämme.. mikä se olisi?

Jouni Kaiponen
työsuojeluvaltuutettu loke/ULK

Kalinaa ja hyviä löylyjä

Olipa se aikamoinen kesä. Ei pelkästään säiden takia vaan meidän Posti/Itellalaisten työpaikkojen takia. Jos alkukesän viimeinen työmarkkinauutinen oli Itellan YT-neuvottelut ja väen vähennykset, niin tokihan loppukesän ensimmäinen uutinen työmarkkinoilta oli seuraavat Itellan YT-neuvottelut. Ja henkilöstövähennyksiä todella riitti - tuskin kiveäkään on jätetty kääntämättä, jotta työnantajan huimat säästötavoitteet saavutettaisiin henkilöstökuluja karsimalla.

Oikeastaan me Pasilan osastolaiset olemme ainoita joita irtisanomisaalto ei koske. Jo alkukesällä oli viitteitä siitä ja elokuun alun tiedotustilaisuuksissa työnantajan edustajat lupailivat, ettei irtisanomisia tarvita ja henkilöstö sopeutetaan väheneviin postimääriin pehmeämmin keinoin, eläköitymisillä ja muulla luonnollisella poistumalla.

Äkkiä ajatellen kuulostaa ihan hienolta, mutta kun katsoo työolosuhteita ainakin Pasilan Postikeskuksessa, niin tulee miettineeksi uudemman kerran nämä pehmeämmät keinot. Lämpötilan vaihtelut vuoden alimpien ja korkeimpien lämpötilojen välillä on suuret; täällä Helsingissäkin helposti 60 astetta. Tätä työnantaja käyttää surutta hyväkseen. Kesäisin valtaosa postikeskuksen väestä joutuu työskentelemään 24-30 asteen lämpötiloissa. Tätä jatkuu helposti viikkokaupalla. Toki helletaukoja suodaan, mutta minne kuumuutta pääsee pakoon? Ei minnekään jos ei halua käydä suihkussa viitisen kertaa päivässä. Talvisin samat tilat ovat sitten kylmät. Aivan pakkasen puolelle ei sentään ole koskaan menty, mutta jos Vastaanotossa tai Raskaan hallissa mittari niukasti ylittää plus kymmenen astetta, niin tuskin voidaan puhua asianmukaisista työtiloista. Kun aiheesta jututin tuotantopäällikkö J. Fältiä, hän totesi, että suuressa hallissa helposti tulee vedontunne. Ei siis oikeasti kylmä. Lämpötiloihin tuskin tulee muutosta jos Pasilan jonkun vuoden kuluttua tyhjenee ja toiminnat siirtyvät Vantaalle, työnantaja kun ei varmasti satsaa euroakaan rauניותuvaan postikeskukseen. Piha-alueilla sentään tehdään lumityöt ja kulkuväyliä hiekoitetaan, sillä ainahan on olemassa vaara, että myös tuotantopäällikkö liukastuu.

Myös postikeskuksen siivoustaso on mitä on. Jos lajittelukoneen kyljessä olevaan pölyyn piirtää nimikirjaimet ja päivämäärän ovat ne siitä luottavissa kunnes uusi pölykerros on ne peittänyt. Paperipöly, joka leijailee kaikkialla työtiloissa, ei pidemmänpäälle voi olla hyväksi ihmisen hengityselimille. Joitain tuotantotilojen roskiksista ei tyhjätä kun merkkivieraiden saapuessa. Välillä energiaroskiksissa on biojätettä ja niinpä pienet lentelevät kaverit ilahduttavat meitä läsnäolollaan. Oma lukunsa on WC-tilat, ainakin osa miestenvessoista kilpailee raikkauksellaan Tuska-festareiden bajamajojen kanssa. Tästä kaikesta ei missään nimessä voi syyttää niitä harvoja siivoojia, jotka ahertavat postikeskuksessa. He varmasti tekevät sen minkä Itella raaskii siivousfirmalle maksaa.

Ei tässä vielä kaikki. Nerokkaasti työnantaja on järjestänyt kymmenien työntekijöiden kulun työpisteiden ja pukuhuoneiden välillä kulkemaan vilkkaasti liikennöidyn trukkipäilylään läpi. Trukkikuskien ammattitaito ja turvaohjeiden noudattaminen ovat ainoat syyt, ettei onnettomuuksia ole tapahtunut.

Minkään edellä mainittujen kohtien korjaaminen ei vaadi kovinkaan paljon rahaa, tai ole mitään rakettitiedettä. Kysymys on vain asioiden tärkeysjärjestyksestä.

Leutoa talvea odotellessa

Topi Saksala

Työstä ja vähän suojelustakin

Vaikuttaa vahvasti, että kesä on jo taakse jäänyttä aikaa. Heti lomalta paluun jälkeen olemme päässeet melkoiseen rumbaan. Työnantajamme on jättänyt ilmoituksia tasaiseen tahtiin uusista yt- menettelyistä ja tuotannon uudelleenjärjestelyistä. On vain ikävää todeta, että muutokset toteutetaan ns. isännän vallalla ilman työntekijöiden mukanaoloa. Tämä ei varmaan ole jättämättä jälkeä työn lopputulokseen. Voimme olla tyytyväisiä, että kaavailulla työnsiirroilla on työllistävä vaikutus porukkaamme. Kaavailtujen työsiirtojen jälkeen tulemme varmaan kokemaan osittain ahtauden tunnetta, koska kaikki vapaana oleva tila joudutaan ottamaan käyttöön. Toivottavasti työnantajamme on kesähelteistä huolimatta keksinyt ratkaisun manuaalilajittelun kylmyysongelmiin koska kohta on taas talvi, toivottavasti leuto. Työntekijät ovat joutuneet jo monta talvea kärsimään työnantajan vetkuttelusta ja välinpitämättömyydestä asiaa kohtaan.

Työmarkkinaosapuolet vääntävät ratkaisua eläkeijän korotuksesta. Neuvottelut ovat taatusti vaikeita, jo pelkästään sen takia, että tietyissä fyysisissä ammateissa yhtälö rehellisesti sanoen on täysin mahdoton jo pelkästään työn rasituksen ja kuluttavuuden takia, joten tasaisia eläkerajoja kaikille on hölmöä kirjata, vaan tulisi ottaa huomioon mahdolliset pitkät työurat ja kuluttavat ammatit.

Auto- ja Kuljetusalan Työntekijäliiton jäsenlehti kirjoitti 27.8. näyttävästi Itellan alihankkijasta, joka on räikeästi rikkonut ajoaikamääräyksiä, työehtosopimuksia ja maksanut pimeästi palkkaa työharjoittelijalle. Viranomaisten ratsiassa lähti viallisesta perävaunusta kilvet, koska katsastus oli laiminlyöty ja perävaunu oli osittain jarruton. Kyseinen kuljetusyritys ajaa päivittäin meille Pasilaan ja on kirjoituksen mukaan erilaisine väärinkäytöksineen työllistävä yritys Itä-Suomen aluehallintoviraston tarkastajille. Merkillepantavaa on myös se, että kuljetusten tilaajilla on myös tilaajavastuu, joka velvoittaa valvomaan että alihankkija noudattaa lakipykälä ja puuttumaan mahdollisiin väärinkäytöksiin.

Ulkomaan tuotannon toimintoja ollaan siirtämässä meille Pasilaan. Tavarahan myötä meille tulisi yli 40 työntekijää työn perässä, itse ihmettelen asian järkiperaisyyttä. Kaikesta huolimatta henkilökohtaisesti toivotan porukan tervetulleeksi joukkoomme, koska osa sakista on vanhoja tuttuja.

Mikko Poutanen
1. varatyösuojeluvaltuutettu

Itella Logisticsin logiikkaa 14.

On loppukatselmuksen tai vähintäänkin välitilinpäättöksen (kvartaalin) aika Ileanin osalta. Tuo kaiken vaipahtava hukanpoiston jaloin työkalu on tullut, ja pelastanut Itellan turhien prosessien ja tuottamattomien työvaiheiden hirvitykseltä. Hirveästi tosin ei ole käteen jäänyt kerrottavaa - siniset ohjauslaput saatiin poistettua. Tällä saatiin kuulemma arvokkaita sekunteja poistettua prosessista. Entisen systeemin ydinajatuksena oli madaltaa sisään tulevan työvoiman osamisen vaatimustasoa, kun ei tarvinnut itse miettiä, minne tavarat ohjautuvat. Se turha ja tarpeeton sininen ohjauslappu sisälsi sen tiedon. Nyt sitten työntekijät pahimmillaan arpoivat lähetysten oikeita ohjauksia ja lähetyksiä viedään oville ”sinnepäin” mentaliteetilla. Sokerina pohjalla - vuokratyövoiman työntekijät vaihtuvat enemmän tai vähemmän tiheään uusiin työntekijöihin, jolloin voi ymmärtää, ettei tietotaso lähetysten

ohjauksista välttämättä ole huipussaan.

Nyt sitten eri puolilla Suomen niemeä ovat toiminnan muuttumisen (leimasintoimintamalli) aluksi hankitut musteet lopussa tai värit kuivumassa. Pikku hiljaa siirrytään toimintamalliin jossa arvotaan, onko tulotarkastus tehty vai ei. Hyvälläkään tahdolla ei osaa sanoa, miten asian laita todellisuudessa on. Leimoissa kun ei ole useimmiten väriä nimeksikään. Ja ei kun lukijalla uudestaan bongaamaan, jotta tiedetään onko hinnoittelu kunnossa. Lisäksi Itellan nykyinen ”norsunluutori” -mallinen keskitetty hankintatoimi pidentää tilattujen tavaroiden toimitusaikoja, ja on entistä toimintamallia joustamattomampi pienten hankintojen suhteen.

Tuskaa teettää ohjauksien kanssa pitempäänkin töissä olleilla postilaisilla, kun entiset selkeät postinumeroalueet ovat uusien runkoverkonohjauk-

sien jäljiltä kuin haulikolla ammuttuna - yksi postinnumero sinne toinen tänne... Kokeneemmat työntekijät sitten siirtelevät näitä ”väärää” oikeille oville, joten logistiikan ydinajatus tavarankäytön ikuisesta liikkeestä toteutuu puhtaimmillaan. Lähetysten edestakaisin siirtelyhän ei suinkaan ole sitä paheksuttavaa ”hukkaa”.

Surkuhupaisa sählinki työnantajan puolelta palkkojen oikein maksamisesta elää ja voi hyvin, edelleenkin. Mitä enemmän tätä soppaa hämmentää, sitä enemmän saa kokea toivottomuuden tunnetta. Kun jostain saat asiaa oiottua penkomisen seurauksena, löytyy lisää epäselvyyksiä. Maaliskuustahan ei ainakaan työnantajan näkövinkkelistä ole vierähtänyt mitenkään kohtuuttomasti aikaa asian selvittämiseksi. Ettei työnantajan puolelta vain uupuisi sitä useissa eri yhteyksissä esille nostettua ”tahtotilaa” asian maaliin saattamiseksi.

Palkkojen laskettaminen palkanlaskennalla ei ole enää halpaa puuhaa – kiitos nykyisen ulkoistamisvillityksen saaneemme siis odottaa edelleen saataviamme hamaan tuomiopäivään saakka. Mitähän toiminnan tasosta pitäisi ajatella, kun korjauksenkorjauksenkorjauksen jne. jälkeenkään hommat eivät mene maaliin.

Tunnetusti köyhällä ei ole varaa halpaan, mutta Itellalla tahtotilaa siihen suuntaan tuntuu aina vain riittävän. Kun kokonaiskustannuksia tarkastellaan yksiköittäin, näyttävät taloudelliset mittarit menevän hyvään suuntaan. Valitettavasti kaikki se sählinki ja sekoilu, jota yhden politiikan (säästäminen) noudattamisesta seuraa rapsahtaa Itella konsernin maksettavaksi. Eri asioiden kokonaiskustannukset hämärtyvät niiden ylittäessä tarpeeksi monta kustannuspaikkaa, ja kukaan ei enää pysty arvioimaan toiminnan todellisia kustannuksia ja laatua.

Työnantajapuolella ei edelleenkään näytä olevan halukkuutta minkäänlaiseen yhteystoimintaan, tai edes kiinnostusta kuunnella työntekijäpuolen näkemyksiä tai ehdotuksia yhteisistä asioista. Sanelupolitiikalla näköjään mennään yhä edelleen eteenpäin. Yritetään kuitenkin edes saada niille kuuroille korville kerrotuksi työntekijöiden näkemyksiä asioiden järkevämmästä hoitamisesta, jos jatkuvalla jankkaamisella edes toivottavasti saataisiin jokin muutosta aikaan.

Kun Veturitiellä ei ole iltaisin mahdollisuutta ruokalassa ruokailuun, on työnantajan kanssa sovittu, että Helsingin Postikeskuksessa voi käydä ruokailemasa. Päiväsaikaan on ruokailu Postintaival 7 (portti 4) sijaitsevassa ruokalassa, tai Kirjeen alakerrassa (portti 2) sijaitsevassa ruokalassa myös ilta-aikaan. Molemmilla parkkipaikoilla on vieraspaikkoja, johon voi pysäköidä auton. Jos omistat logistiikkakeskuksen pysäköintiluvan, voit sillä luvalla pysäköidä autosi myös ns. henkilökunnalle varatuille paikoille. Sisään Postikeskukseen tarvitset kulkuläpyskän (lakun), jonka saat esimieheltä si lainaksi.

Heinäkuussa pidettiin valintatilaisuus Veturitien varapääluottamusmiehen valitsemiseksi, kun Nick Schiewek luopui tehtävän hoitamisesta kesken kauden. Valituksi valintatilaisuudessa tuli Ymer Kaqamak, kun vastaehdokkaita ei ilmaantunut. Ensi vuonna ovat sitten edessä sääntömääräiset luottamusmiesvaalit. Itellan muuttuminen Postiksi saattaa tuoda muutoksia Veturitien luottamiesmiesorganisaation rakenteeseen, mutta kerrotaan siitä lisää sitten kun asiat täsmentyvät.

Että tällaista tällä kertaa.

Ammattiyhdistysterveisiä Veturitieltä,

T. Timo ”Jana” Jantunen.

OLIPA KERRAN STEPHEN

Tämä on karu kertomus eräästä suurimmasta Suomenmaahan kohdistuneesta nykyajan ryöstöretkestä. Siitä kun keski-ikäinen, pukuun ja solmioon sonnustautunut mies Amerikan raitilta tuli, näki ja voitti. Tämä mies oli Stephen.

Hän saapui vapahtajana v.2010 syksyllä johtamaan suurta suomalaista tietoliikennealan yhtiötä. Kolmen vuoden hallitsija-aikanaan hän osasi puhua, esitellä, luvata taivaat ja maat. Raha-palkkioita ja erinäisiä etuuksia Stephen kahmi ensimmäisenä vuotenaan hallitsijana yli 6 miljoonaa euroa. Toisena hallintavuotenaan Stephen rohmusi laareihinsa 8 miljoonaa. Potti vaan kasvoi kunnes kolmas vuosi hallitsijana ja rahavirrat romahtivat 4 miljoonaan joka tarkoittaa sitä, että luojan kiitos hän ei hukkunut rahakasojaan alle. Näinä reiluna kolmena heikommalla vuotenaan matkapuhelimia valmistavan yrityksen kuninkaana Stephenille tursusi rahaa, massia, fyffeä, kyhnyä ovista ja akkunoista siihen tahtiin että sukeltajan laitteet saattoivat toisinaan olla tarpeen rahameren pinnalle pääsemiseksi. Samaan aikaan firmalla meni kehnosti ja työntekijöitä kurmuutettiin. Sukellusvarusteita saatettiin silläkin puolella tarvita.

Sitten posahti varsinainen jytky. Stephen syöstiin vallasta, eikä todellakaan tyhjin lompakoin. Hän poistui leveästi naureskellen kroisoksena, mukanaan n. 25 miljoonan rahapotti, ns. eroraha. Se todellinen ryöstösaalis. Mies sulloi rahnakaset taskuihinsa, housuihinsa, minne vaan mahtui ja liukeni maisemista. Mikseivät yrityksen duunarit reagoineet millään tavalla? Vaatineet rahoja takaisin. Pysäyttäneet pyöriä kunnes osa tästä moraalittomasta rosvosaaliista palautettaisiin takaisin. Mutta sekään ei vielä tule riittämään. 63 vuoden iän saavuttaessaan Stephenin pitkä ahnas koura Atlantin tuolta puolen tulee kahmaisemaan Suomen valtion kustantamaa eläkettä 6000 euroa per kuukausi. Kупpaaminen ei siis lopu tähän.

Kuinka monta euroa Stephen lahjoitti uuden lastensairaalan rakentamiselle. Itse lahjoitin 20 euroa, enemmän kuin tuntipalkkani. Ja luulen että laitoin Stepheniä paremmaksi. Nykypäivän mafioosojen ja gangstereiden ei tarvitse enää kantaa pyssyä mukanaan ryöstöretkilleen vaan keikat tehdään siististi, ilman uhreja ja täysin laillisesti. Toki vanhan ajan tyyliin liituroitapuvuissa.

Jouko Luttinen
Luottamusmies Hki Pok

POSTI = ITELLA

Viime aikoina on lähes viikottain saatu lukea lehdistä, Itellan virallisista tiedotteista tai muusta mediasta jatkuvista muutoksista Itella konsernissa.

Ajattelin koota tähän kirjoitukseeni muutamia asioita niistä ja sen jälkeen kommentoin asioita omalla tutulla kriittisellä tavallani, jonka opin aikoinaan ollessani ”virallinen” elokuva ja musiikkitoimittaja (1997 – 2007).

4.8.2014

Itella Posti Oy ilmoitti tänään käynnistävänsä yhteistoimintaneuvottelut palvelutuotannon lajittelutoiminnoissa Helsingin, Tampereen, Kuopion, Oulun, Turun, Jyväskylän ja Seinäjoen postikeskuksissa. Neuvotteluiden kohderyhmään kuuluu yhteensä 1866 postikeskusten postityöntekijää sekä Vantaan Ulkomaanposti-yksikön postityöntekijät.

Arvioitu irtosanomistarve koskisi Jyväskylän ja Seinäjoen postikeskuksia, joista osaa lajittelutoiminnoista suunnitellaan keskitettäväksi konekeskuksiin. Alustavan arvion mukaan irtisanomistarve niissä on 75 työntekijää.

11.8.2014

Neuvotteluiden kohderyhmään kuuluu yhteensä noin 822 vakituista henkilöä. Suunnitelluilla muutoksilla ei ole vähentävää vaikutusta pysyvän henkilöstön työsuhteisiin. Osa tehtävistä ja vastuista voivat olla olennaisesti erilaisia kuin nykyiset tehtävät ja osalle henkilöstöä voi tulla muutoksia työaikajärjestelyihin.

Helsinkiin tulee mm. seuraavia toimintoja muista postikeskuksista: Tampereen, Oulun ja Kuopion maxi-kirjeet, Tampereen ja Kuopion kimpputuotteiden käsittely, Turun saapuvien ja lähtevien printtutuotteiden käsittely, Hinnoittelupalvelu ja erpalajittelu muista postikeskuksista, Turun kakkosluokan kirjeksittely (Tampereelta) sekä iso osa Ulkomaanpostin tuotannon toiminnoista (mm. arvopostin käsittely, lähtevien ja saapuvien kirjelähetysten käsittely sekä susitoiminta.)

Kommentti 1: Koko ajan vedotaan siihen, että Postin toiminta ei ole taloudellisesti vakaalla pohjalla, koska postimäärät ovat vähentyneet merkittävästi. Itella kuitenkin koko ajan tekee euromääräisesti merkittävää positiivista tulosta. Aina ei kuitenkaan kaikkia palveluita ”valtiontasolla” voi laskea pelkästään ra-

hallisesti, koska suomessa on edelleen voimassa oleva eduskunnan aikoinaan jo vuosia sitten vahvistama ns. postilaki, joka takaa jokaiselle suomalaiselle postin tulon kotiin viidesti viikossa. Tätä kuitenkin on yritetty purkaa Itellan toimesta jo vuosia – ja kaikenlaisia kokeiluja on vuosien varrella ollut asian tiimoilta (esim. Porvoon alueen skannaamiset pari kertaa viikossa ja Pohjanmaan aamupostin mukana jaettava päiväposti).

Minua ihmetyttää myös se, että Itellan ratkaisu kaikkien on aina YT-neuvottelut ja henkilöstön vähennykset. Nämä asiat olisi jo ajat sitten pitänyt hoitaa jollain toisella järkevällä tavalla. En tarkoita tällä kannattamattomien tai huonojen ydintoimintojen lopettamista tai yhdistämistä johonkin toiseen yksikköön, vaan jotain muuta järkevää ratkaisua jossa mahdollisimman paljon työpaikkoja säilytettäisiin myös tulevaisuudessa. Nyt tilanne on jo pitkään ollut hyvin sekava, sanoisin tätä jopa ”pelon ilmapiiriksi”, koska työntekijät todellakin saavat viikottain pelätä työpaikkansa puolesta – siitäkin huolimatta, että he tekisivät paljon hyvää perustyötä Itellan talouden parantamiseksi joka ikinen arkipäivä. Toivoisin myös Itellan ”toimivalta johdolta” pientä malttia näiden palaverien pitämiseen. Pelkät työpaikoille ja työpaikkojen ilmoitustauluille jaettavat tiedotteet riittävät kyllä. Ei ihmisiä pidä pelotella enempää työpaikkojen menetyksellä viikottain 15 minuutin palavereissa. Koko ajan puhutaan myös ”osareiden” työsuhteen loppumisesta. Tämä yhtälö ei kuitenkaan ole toimiva, koska monet postikeskukset toimivat ydinosaamiseltaan juuri ”osareiden” ansiosta. Ja on muutenkin monta kertaa huomattu (myös Hki Pokissa), että osareiden työsuhteiden päättäminen tietää vaan uusien osareiden työsuhteiden aloittamista, koska muuten postikeskuksen työt eivät tule tehtyä ajallaan.

11.8.2014

Itellasta tulee Posti Group Oyj ensi vuoden alusta lähtien. Toiminimen vaihtamisesta päätti yhtiön ylimääräinen yhtiökokous. Samalla luovutaan kahden brändin mallista: kuluttaja-asiakkaille yhtiö on toiminut Posti-nimellä ja yritysasiakkaille Itella-nimellä.

14.8.2014

Entisen Postin uusi nimi on Posti. Muutos voi olla satojen tuhansien luokkaa – riippuen tietenkin täysin sen laajuudesta. Muutosta perustellaan brändin perinteillä ja suomalaisten vahvalla tunnesiteellä Postiin.

Kommentti 2: Nimenvaihto prosessi ei todellakaan tule halvaksi Itellalle. Ensin uusi logo kilpailutetaan kansainvälisesti arkkitehtitoimistoilla ja tähän palaa pahimmassa tapauksessa jopa satoja tuhansia euroja. Kaiken lisäksi Itellan työntekijöille pitää saada uudet ajanmukaiset työvaatteet uusilla Posti Group Oyj:n tunnuksilla. Tähänkin palaa runsaasti euroja. Keskustelin asiasta myös erään autokuski kaverini kanssa ja hän ihmetteli sitä kuka maksaa uudet autot Posti Group Oyj tarrat / maalaukset? Itella vai kuljetusyrittäjät itse? Meille tietenkin uskotellaan, että Itella ei jatkossa lopeta Hki Pokissa enää yhtään työsuhdetta osareiden lisäksi, mutta entä sitten kun olemme tammikuussa Posti Group Oyj? Tietääkö se lisää YT- neuvotteluita? Kukaan ei voi vielä tietää tätä asiaa / koko totuutta.

18.8.2014

Itella aloittaa ”kevennetyn” postinjakelun. Tiistaista tulee päivä, jolloin yritysten lähettämiä kirjeitä, mainoksia ja aikakauslehtiä ei jaeta kokeilupaiikkunnilla – mm. Vantaan Korso, Espoon Kivenlahti, Porvoo ja Riihimäki.

Kommentti 3: En tiedä mitä tämä loppujen lopuksi tarkoittaa. Itella on jo parin vuoden ajan yrittänyt vähentää tietoisesti lajittelupäiviä. Tämä on myös yleinen trendi jo muualla maailmassa. Postilaki määrittelee Suomessa viisi päivää, mutta Itella haluaisi jakaa postit asiakkaille omalla tavallaan – vaikka 1 – 3 kertaa viikossa. Kun postitoiminta vapautettiin viime vuonna, niin uudet yrittäjät voivat jakaa tulevaisuudessa postit asiakkaille vaikka vain kerran viikossa. Tämä tietenkin säästää paljon kaikenlaisia pakollisia kuluja – ja tähän Itellakin varmaan pyrkii epävarmoissa tulevaisuusvisioissaan.

Lyhyesti pari muuta asiaa.

1. Tammikuussa (7.1.) Erpa yksikkö lopetettiin kokonaan. Työntekijät siirrettiin kolmeen eri työvuoroon ja neljään eri esimiesalueeseen. Aamuvuoro toimii yhteistyössä Hipan kanssa – Hipan esimiehen valvonnan alla. Iltavuoro kuuluu Vastaanoton iltavuoroon, mutta ollaan silti itsenäinen Erpatoimintayksikkö. Paikkaus ja susipiste siirrettiin Kirjeen Manu toimintojen aamu ja iltavuoron alaisuuteen. Yövuoro kuuluu Lipan alaisuuteen ja yöllä vain yksi ihminen tekee nykyään pääsääntöisesti Erpan työtehtäviä. Lajittelussa hän saa apua vähän aikaa toiselta ja alasotossa noin tunnin ajan kolmannelta Lipan työntekijältä.

Erpa toiminta ei ole 100% toiminut muutoksen jälkeen. Työtä vaan on ihan liikaa ja työntekijöitä ihan liian vähän joka vuorossa. Tuntuu koko ajan, että iltavuoro joutuu tekemään sekä aamuvuoron, että yövuoron työt. Aamuvuorossa Hipan uusi esimies ei tunnu saavan hommaa toimimaan millään lailla. Selvää organisoinnin puutetta? Jos edelliseltä illalta on esimerkiksi kaksikymmentä rullakkoa kapulaa odottamassa alakerran holvilajittelua seuraavana aamuna, niin ei se riitä, että yksi työntekijä tekee sitä työtä kaksi tuntia aamuvuoron aikana. Varsinkin kun usein varastossa voi olla vielä 50 rullakkoa tekemätöntä ulkkia ja niitä tehdään kolmella tai jopa neljällä rullakkokentällä – joten lajiteltavaa tulee vielä aikalailla lisää jo entisten lisäksi. Onneksi muutoksia asian suhteen on sentään pian luvassa ja taso / raskas tuotanto alkaa tekemään ulkomaan rek kapulaa hihnojen kautta syyskuun aikana jos kaikki isompien pomojen suunnitelmat pysyvät aikataulussa Hki Pokissa. Työ helpottuu hetkeksi, mutta sitten Ulkin Erpatoiminta palaa Hki Pokiin meidän yläkerran tiloihin ja Hipan aamuvuoro saa lisää hinnoiteltavaa taas muista postikeskuksista. En myöskään pidä siitä, että en pääse enää tekemään susia. Sudet olivat aikaisemmin yksi Erpan työtehtävistä ja se oli työkierrossa ainoa homma joka ei rasittanut liikaa jo muutenkin jumissa olevaa selkää ja muita lihaksia.

2. Toinen asia mistä kesä ja heinäkuussa oli kauheasti sananvaihtoa Vastaanoton iltavuoron Erpatoimintayksikössä oli helletauot. Erpan yläkerrassa esim. korjattujen kattotuulettimien ja pöytätuulettimien avulla työpisteen lämpötila saatiin pidettyä +26 – 27 C lukemissa mikä ei missään tapauksessa

tarkoittanut mitään ylimääräistä 10 – 15 min. helle-
taukoa (koska se raja on + 28 C). Yksi työntekijöis-
tämme kuitenkin piti koko ajan näitä omia taukojaan
ja jouduimme koko ajan tekemään myös hänen
työnsä. En tiedä miksi ihmiset eivät ymmärrä selviä
työohjeita. Yksi tiedotteista ilmoitustauolla kesällä
puhui kyllä postinjakajien helletauoista. Emme ole
postinjakajia, joten meitä ei voi verrata heihin – he-
hän tekevät työnsä ulkona kelillä kuin kelillä. Voiko
joku tosiaan ymmärtää asian näin täydellisesti väärin
ja tulkita ulkolämpötilan tarkoittavan sisälämpöti-
laa?

Itellan tilanne on nyt alkusyksyllä 2014 todella haas-
teellinen. Itella on tehnyt tulevaisuus visionsa kym-
meneksi vuodeksi etukäteen. Uusi postikeskus val-
mistunee 2017 – 2018 Vantaan Logistiikkakeskuk-
sen parkkipaikalle. Moniko meistä on silloin vielä
Itellalainen? Itella työpaikkana ei minusta ainakaan

vaikuta enää kovin hyvältä asialta. Tulevaisuutta
Itellassa ei vaan tunnu enää olevan. Itse olen työs-
kennellyt Itellassa jo 17 vuotta (maaliskuusta 1998
alkaen) ja pidän työstäni ja teen työni joka päivä
kunnolla ja vastuullisesti alusta loppuun asti. Joskus
se on todella fyysisesti ja henkisesti raskasta. On-
neksi itselläni on jo muitakin tulevaisuussuunnitel-
mia ja Itella tai Posti Group Oyj ei välttämättä enää
silloin kuulu niihin mukaan.

*Lähteet: Metro -lehti (11.8.2014), Taloussanomat
(18.8.2014), Itellan omat tiedotteet (4.8.2014 &
11.8.2014) sekä Ilta-Sanomat (14.8.2014).*

Jan M. Ekblad

**Vastaanoton iltavuoro / Erpatoimintayksikkö
19.8.2014 / 20.8.2014**

Turvallisuushavainnot ja läheltä piti-tilanne ilmoitusten uusi sukupolvi. Kohti lennokkaampaa raportointia.

Elämä on täynnä nyrjähdysia, muljahduksia, klompsahduksia, plurahduksia, hammasten kiristystä, väänteitä, kuolioita, amputointeja, infarkteja ja välillä pilven takana paistaa aurinko.

Yrityksemme Elävänä Hautaan- hankkeen tavoite on kerätä 20 000 läheltä piti-tilannetta ja turvallisuusuhkaa vuoden loppuun mennessä. Muistaka että se mikä tuntuu uhkaavalta tai vaaralliselta, on myös sitä. Me elämme kaltevilla pinnalla, ja kiihkeän elämänrytmin risteyskohdissa pappismiehen pendolino saapuu aina yllättäen. Sallimuksen känsäinen koura on Sinunkin kurkullasi.

Läheltä piti-tilanne ja turvallisuushavainto tehdään niin kutsutulle läheltä piti-tilanne ja turvallisuushavaintolomakkeelle eli "läpsylle". Vaikka lomake on taloudellisista syistä varsin pienikokoinen, on siihen mahdollista liittää lisäpöytäkirja. Liitteen voit kiinnittää lomakkeeseen esim. nitojalla (muista katsoa ensin käyttö- ja turvaohjeet). Raportista tulisi ilmetä kuka ketä mikä milloin missä saunassa veteli/uhkasi/vaani. Lukijan mielenkiinto pitää herättää jo ensimmäisessä virkkeessä ja ripaus erotiikkaa raportin mausteeksi ei ole ikinä pahitteeksi. Visuaalisesti korkeatasoinen raportti saavutetaan muun muassa koristelemalla se hilein ja piirtelemällä reunoihin kukkasia. Voit myös

Turvallisuushavainto

Maailma tuhoutuu. Jos emme planeettana ja ihmiskuntana välittömästi ryhdy asteittain yhden lapsen politiikkaan, vähennä resurssien tuhlausta kierrättämällä ja luomalla uusia tehokkaita, energiaa säästäviä ja sitä puhtaasti tuottavia tapoja, teknologiaa ja lainsäädäntöä, tue resurssien jakautumista tasapuolisemmin eri ihmisille, suojele olemassa olevaa koskemattontaa ja tuottamatonta luontoa, luo yleismaailmallista, legitiimiä tuomiovaltaa omaavaa järjestöä konfliktien ehkäisemiseksi ja rakenna planeettamme ympärille jättimäistä meteoriittikupua - tulee jälkipolvenne sukupolvesta toiseen kärsimään kasvavasta epävakauksesta, sodista, nälästä, vilusta, mudasta, heinäsiirkoista, saasteista, koiran ulosteista, jalkakäytävillä kaahaavista polkupyöräilijöistä, pikkurahoilla maksavista mummoista, kännykkänsä vallassa olevista hupakoista, koliikkivauvaisista naapureista, kuskeista jotka ajavat kahdeksaa kymppiä sadankahden kymppin alueella ja sinusta paskiainen, joka varastit sen mun vihreen siimaleikkurin Espoon Kuusikkokuja 5:stä, sieltä vajan nurkalta.

Läheltä piti tilanne.

”Tilanne laukesi. Minä en.””

Turvallisuushavainto.

Esimieheni XXXXXX on Pahan vallassa. Uskon että kyseinen esimies on tehnyt sopimuksen itsensä Saatanan kanssa. Samoin minulla on vahva epäilykseni että hän pitää työhuoneessaan lohikäärmettä. Ovi on aina lukossa mutta siellä hämärässä kajastaa selvästi jotain, kuin loimuavat lieskat. Päälaki on miehellä vähän sellainen latta, juuri sellainen joka tulee kun nukkuu päivät liian lyhyessä ruumisarkussa. Käskyillään ja loitsuillaan tämä Belsebuubin käytyri yrittää saada työntekijät valtaansa. Tiedetäänhän se mitä sitten tapahtuu: ”Tahtoton kulkee joukko lakeijain, kalma kasvoillaan, seljät raadellut. Kontaten solvatut ahmivat toisiansa. Nuo vampyyrit, pedot, orjat Pahuuden” Hesekiel 2:23. Kytöksiiä kansainvälisiin terroristijärjestöihin esimiehellä on varmasti useita ja suuren osan työajasta hän neuvottelee ilmeisesti erään Meksikolaisen rikollismafian kanssa. Supattelee nurkassa puhelimeen sillä tavalla salamyhkäisesti. Uskon myös että kyseinen esimies ahmii työajalla psykedeelisiä sieniä ja on ikään kuin transsissa, yhteydessä Mordoriin. Houtrailee ja puhuu epäselvästi. Useita neitsyitä hän on uhrannut ja ilmeisesti syönyt, koska heitä ei ole sen koomin työpaikalla näkynyt. Toivon että havaintoni otetaan vakavasti huomioon, esimies erotetaan ja yksikön työsuojeleusiamies työntää valkosipulilla sivellyn seipään tämän sydämen läpi.

Läheltä piti-tilanne

Olipa likellä etten määrännyt potilasta magneettikuvausvauksiin. Näin lääkärinä pidän aina kiinni periaatteistani. Potilaan olkapää ei ollut lompsahtanu paikaltaan tapaturmaisesti vaan jätkän nivelet oli siinä kunnossa että solisluun erkaneminen oli ihan vaan ajan kysymys. Te ette ymmärrä paljon tämä kaikki maksaa. Jos joku väittää että kulunut postikäsittelijän olkapää on jotenkin työstä johtuvaa, ja siitä pitäisi maksaa joku korvaus, ei kyllä tiedä nykyaikaisesta työterveydenhuollosta mitään. Ei se ole työperäistä vaan eloperäistä. Se olkapää. Kysykää vaikka keneltä lakimieheltä. Ei turma tapa vaan tapa.

Turvallisuushavainto

Miksi Postikeskuksen ympärille ei voisi rakentaa vallihautaa? Ennen oli linnoissa vallihaudat ja katapultit. Haarniskoissa tanssahdeltiin ja elämä oli lystiä. Nykyään kaikki on niin nopeaa ja pitää ottaa huomioon sellaisia pieniä asioita. Kaikista turvallisinta on olla pirun iso ja hidas. Niinku mursu tai kaskelotti. Jos koneet, kuljettimet, asiakkaat olisi tuhat kertaa hitaampia ja trukit viisikymmentä kertaa pienempiä, niin ei tapahtuisi kommelluksia. Tai ainakaan niitä ei huomaisi. Meidän Posti voisi hyvin olla maapallon hitain ja plösöin posti. Sitte voitais jollain rakettimoottoreilla tai saatanan isolla melalla yrittää hidastaa maapallon pyörimistä. Että vuorokausi kestäisi esim vaikka kolme kuukautta tai jotain. Ei olisi niin kiire minnekään. No nyt pitää lopettaa kun puuro palo pohjaan.

J. Lehmusvaara
kuvitus: Antti Rahikka

Ulkia ja lokea varapääluottamusmiehen silmin. OSA I

Olisiko minunkin nyt aika kirjoitella muutakin kuin edunvalvontatiedotteita ja kertoa kuulemisia omasta puolestani. Aluksi Nimeni on Jaakko Salovaara toimin Ulkomaanpostin ja logistiikkakeskuksen 1.varapääluottamusmiehenä. Naimisissa ja kolmen lapsen isä Tuusulasta. Harrastuksiini kuuluu vanhojen autojen kanssa puuhastelu, kalastus ja kodin nikkarointi aina, kun aikaa riittää.

Sitten asiaan:

Tammikuussa 2014 aloitettiin Ulkomaanpostituotannossa edunvalvontakokoukset, joihin osallistuvat luottamusmiehet, pääluottamusmies, työsuojeluhenkilöitä ja muita edunvalvonnan edustajia. Poppoo kokoontuu pohtimaan kahden viikon välein ajankohtaisia asioita ja kentän kuulumisia. Hyvä niin, sillä tarvetta on. Kehytystä tällä saralla on tapahtunut hurjasti. Logistiikkakeskuksessa nämä edunvalvontakokoukset ovat olleet käytössä jo vuosia. Vertaisverkolle on käyttöä mikäli halutaan pitää yllä hyvää edunvalvontaa ja tiedottamista.

Lomatkin tuli pidettyä ja viiden viikon putki pääluottamusmiehen sijaisena alkaa pikkuhiljaa olemaan ohi. Monenlaisia tapahtumia on ollut tämän viiden viikon aikana. Logistiikkakeskuksessa alkoi perinteinen hellepäivä, jota on jatkunut käytännössä 2000-luvun alusta lähtien. Vieläkään ei olla saatu päätettyä pidetäänkö ovia kiinni vai auki. Sainkin elävästi todistaa, että lokessa voi saada kirjallisen huomautuksen jos avaa hel-

teellä oven, jotta saisi viilempää ilmaa rakennukseen sisään ja henkilö saisi itseään vilvoitella oven aukaisemalla.

Ulkista alkoivat terminaali yt:t, jotka koskettavat aika tavalla myös meitä, tuotannon henkilöstöä Ulkissa. Vaikka työnantaja ei olekaan irtisanomassa ketään, niin viesti on varmasti asiasta selvä; Uuttapolkua käteen ja pihalle. En muista koskaan, että ulkomaanpostiin olisi tullut missään asiassa ulkopuolisia konsultteja kertomaan miten "pääsee" paskapolulle. Ensimmäinen yt-neuvottelu työnantajan kanssa on käyty läpi. Yhdessä luottareiden kanssa käytiin pokkaamassa mitä on oikein tulossa. Mielenkiintoista oli, että listalle oli nimetty toimintoja, joita on tarkoitus siirtää Helsingin postikeskukseen, mutta työntantajaosapuolella ei kuitenkaan ollut mitään hajua vielä tässä vaiheessa miten? kuka lähtee? minne lähtee? ja millä työvälineillä? Menikö se sanonta jotenkin niin, että "hyvin suunniteltu on puoliksi tehty"? Ei varmasti pidä paikkaansa tässä kohtaa. Neuvottelutilannetta vaikeuttaa myös se että työnantaja ei ole hakemassa taloudellisia säästöjä, vaan brutaaleja toimintojen siirtoja. Neuvottelut jatkuvat 25.8 ja teemme ulkin luottarien kanssa kaiken mahdollisen, jotta neuvottelut saadaan päätökseen mahdollisimman hyvällä lopputuloksella ja aiomme ottaa kaikki mahdolliset detailit työstä esiin, joita työnantaja ei ole ottanut huomioon suunnitellessaan toimintojen siirtoa.

Vantaalla 12.8.2014 Jaakko Salovaara

Ilmastonmuutos Postissa

Helsingin postikeskuksesta kuljetetaan vuosittain ilmaa ympäri Suomea noin 14,8 miljoonaa kuutiometriä. Päävastuualueena ovat varsinkin heikkohappiset Kaakkois-Suomi ja Savo. Yrityksemme tavoitteena on tasalämpöinen, hyvin ilmastoitu Suomi.

Kuljetetun ilman maksimoiseksi posti hankkii yhä näppärämpiä lajittelukoneita, jotka pystyvät lajittelemaan lähetykset täydelliseen jakojärjestykseen. Näin on mahdollista suunnitella reitti-, katu- ja jopa kiinteistökohtaisia lajittelulistoja. Tai listoja vastaanottajan poliittisten mieltymysten, kengännumeron tai koulutuksen mukaan. Ideaalitilanne olisi se että jokaisella Suomessa asuvalla olisi oma henkilökohtainen kuljetusyksikkö, ehkä parikin, kainuulaisilla kolme. Ja myös oma lajittelulista. Ja täysperävaunu. Ja oma organisaatio joka puhaltaa tähän logistiseen himmeliin uuden ajan henkeä.

Tämä tietysti luo omat haasteensa käytännön työhön eri lajittelukoneilla, varsinkin nopeaan listanvaihtoon. Pinkkien, vihreiden, sinisten erottelukorttien ohessa voisi käyttää myös pilkullisia ja keltaisia kortteja, natsi-, kello-, pankki- ja mustapekkakortteja. Pääasia että koneen työntekijällä on vähintään täyskäsi ja apukorttien määrä ylittää

varsinaisten lähetysten määrän. Erottelukorttien avulla nopeat lajittelulistojen vaihdot sujuvat vikkelästi, paljon nopeammin kuin niin, että ne kortit käytäisiin lisäämässä oikeisiin kohtiin kävelemällä. Kysykää vaikka suunnittelijoilta, jotka tietävät tämänkin asian paremmin.

Yksilöllinen, moderni postinkäsittely tarvitsee tietysti myös huolellista suunnittelua, jämäkkää työn johtamista ja järjestelyä. On täysin naurettavaa katsoa kuinka kaksi esimestä, neljä trukkikuskia ja viisi järjestelijää tarkkailee kuinka yksi lajittelija heittää kirjettä hyllyyn. Heitä pitäisi olla vähintään kahdeksan kutakin! Yhä kimurantimmaksi käyvässä maailmassa ei ole varaa virheisiin. Laatikkovirran kasvaessa tarvitsemme tietysti enemmän myös kuljetinratoja. Kahdeksankaistainen eritasoristeyksillä varustettu kevyen liikenteen väylä, jossa jokaisella tuotteella on oma kaistansa ja liikennevalot, on hyvä alku. Tavoite on se että liikenne on tasaista ja Postikeskuksen katto ei romahda.

Varastotilaa taas on mahdollista säädellä Postikeskuksen lämmitysjärjestelmällä. Kuten jokainen moderniin postinkäsittelyyn tutustunut tietää, laajenee ilma lämmitessään. Kesällä kun kuljetettavan ilman määrä on vähäisempi voidaan lajittelukeskuksen sisälämpötila nostaa ilman karkaamatta noin +30:een ja talvella vastaavasti jäädyttää se alta kymmeneen.

Tarvitsemme myös parempaa luokittelua. Tuotevalikoima voi olla meille loputon suo ja mahdollisuus. Ensimmäisen ja toisen luokan kirjeiden ohella voimme lajitella myös kolmannen ja neljännen luokan kirjeitä. Ja kaikki tietysti eri kulkunopeudella. Nuutuan-Halsuan alueella on käynnissä kokeilu jossa laskuja jaetaan asiakkaalle joka toinen torstai, erotiikkakatalogit kuun ensimmäisenä keskiviikkona, skannatut perintäkirjeet klo 14-16.00 välillä sateisina päivinä, lehdet t-kirjaimilla alkavina viikonpäivinä (poikkeuksena kiirastorstai) ja maksikirjeet ennen juhannusta. Kokeilulla halutaan testata kuinka nopeasti puolityhjää jakelukärryä on mahdollista pukata reitin läpi niin että sinne mahtuu myös eväät ja teltoa.

Moni varmaankin ihmettelee, miksi postinkäsittelyssä tyhjiä laatikoita käännellään pinoihin ylösalaisin ja sitten taas takaisin, kymmeniä tuhansia sinisiä laatikoita joka vuosi. Selkänikamiä säästelemättä. Pinoamalla laatikot sisäkkäin ja alassuun varmistamme että laatikoihin mahdollisesti unohtunut ilma saadaan puristettua viimeistä molekyyliä myöten takaisin tuotantoon. Tämä on myös täysin linjassa sen kanssa että yrityksen johto- ja suunnitteluporras kääntää aina työpäivänsä päätteeksi toimiston pöydän, lipastot ja kirjahyllyt ja ravistelee ne huolellisesti. Ikinä ei voi varmuudella tietää josko laatikon pohjalta löytyy tekemättömiä töitä. Kaikki perustuu vastavuoroiseen luottamukseen. Se on sitä Helsingin henkeä.

J. Lehmusvaara

Mikä v###n Wiz Khalifa

Hola. Taas oli viikonloppu vietetty ja paluu arkeen oli alkanut. Tulin maanantaina iltavuoroon normaaliin aikaan. Hain radion ja virittelin työpistettä valmiiksi illan koitoksiin. Nalle tervehti ja kömpi avukseni. Laitoin radion päälle. Sieltä kajahti heti iloinen hola hola-laulu. Kuuntelimme sitä siinä samalla kun järjestelimme paikkoja. Radiokanava oli Spin FM. Kuvuttaja kertoi että kappale oli Spinin ensisoitossa. Biisin esittäjä oli Wiz Khalifa ja biisin nimi We dem boyz. Sanoin Nallelle että olipa Wiz Khalifa tehnyt hienon kesäbiisin. Nalle kalpeni. Otsasuonet pullistuivat. Hän haukkoi henkeä. Pelästyin jo että Nalle sai jonkun kohtauksen. Sitten hän huusi: ”Pitääkö mun tietää kuka v###u on Wiz Khalifa. Mä oon heavy-mies enkä mikään tanssimusiikin asiantuntija!” Rauhoittelin Nallea, ostin kahvit mun piikkiin ja mentiin tupakalle. No se onneksi pelasti tilanteen.

Takaisin tullessa puhelimeni alkoi soida. Tuntematon numero. Vastasin ja puhelu tulikin Amerikasta. Siellä oli itse Wiz Khalifa! Hän kertoi saaneensa numeron Cheekiltä joka oli ollut Jenkeissä lomailemassa. Wiz kysyi, voisinko auttaa häntä sillä hän on tulossa elokuussa esiintymään Ruisrokkiin. Ammattiapua olisi tarvis. Wiz Khalifa halusi heittää kunnan yleisöön uppoavan keikan. Suomeen hän oli tulossa ensimmäistä kertaa. Cheekiltä hän oli kuullut että moni suomalainen muusikko oli jossain uransa vaiheessa ollut Postissa töissä ja saanut siitä sellaisen maanläheisen tuntuman kappaleisiinsa ja yleisöön. Näitä tunnettuja muusikoita olivat esim. Rauli Badging Somerjoki, Gösta Sundqvist Leevi and the Leavingseista, Rock-Ola, CMX:n Tipi, Edu Kehäkettuinen, Creinium, Snipe Drive, Tapani Kansa, upeääninen Jyrise, joka on jo valloittanut musiikillaan tyttöjen sydämet ja unohtamatta Graham’s Brothersia joka oli parempi kuin itse Beatles. Wiz kysyi, saisinko hoidettua hänelle sieltä postista. Sanoin Wizille että eiköhän se onnistu. Että tulee vaan tänne Suomeen ja Postikeskukseen.

Wiz saapuikin sitten jo viikon päästä. Kävin noutamassa hänet lentokentältä. Varasimme huoneen Hotelli Haagasta huoneen ja sitten lähdettiin Pokkiin töihin.

Jouduin antamaan miehen selvitykseen Puuha-Peten koulutettavaksi. Puuha vei hänet manu-pöytä ja ryhtyi opettamaan mitä työtä siinä tehdään. Aluksi opeteltiin eri lähetyslajit ja sitten mitä otetaan eroon hihnalta ja mitä laitetaan hyllyihin. Ja kun ma-

Itella boys. Jäsenet vasemmalta oikealle. Basistiini. Taustalaulu ja kahvinkeitto, Mc Havu, Mc Björn ja dj Kyntäjä.

nut oli suoritettu, siirtyivät he selvityshihnan ääreen tömmiksiä selvittelemään. Ja sitä työtä riittikin, kun tömmiksiä alkoi virrata pitkin maakuntaa. Sieltä tuli Lahtea, Kotkaa, Kouvola, Lahden toinen kuljetus ja lopuksi Lappeenranta. Töiden loputtua kysyin häneltä että miltä postityö tuntui. Kovaa hommaa sanoi olevan. Vein hänet sitten hotellille lepäämään ja lupasin seuraavana päivänä taas hakea töihin.

Seuraavana päivänä oli vuorossa manu-kirjeiden rullaleimaus ja Puuha-Peten opastuksella. Leimatesa menikin koko ilta sillä sitä leimattavaa riitti. Työvuoron päätteeksi Wiz ihmetteli että onpa meillä erilaisia posteja. Amerikassa on vain muutamia kirjemalleja ja ne on helppo käsitellä. Kapulaposti menee suureksi osaksi lähettifirmojen kautta.

No loppuviikko meni Wiziltä manu-pöydän ja rullaleimauksen parissa. Puuha-Peten opastuksella. Viidessäni Wiziä perjantaina taas hotellille, tämä kysyi jos minulla ja Puuhalla olisi aikaa tulla hotellille lauantaina. Hän tarjoaisi illallisen. Menimme paikalle ja juttelimme siinä niitä näitä. Wiz kysyi, että onko Pokissa ketään muusikkoa sillä hetkellä töissä. Olisi nastaa tehdä joku mix-tape. Totesimme että nyt on huono aika sillä lomakausi oli menossa ja ainoa varteenotettava muusikko Jyrise oli keikkailemassa pitkin Suomea lomansa ohessa. Ainoa mahdollisuus olisi Dj Palkkinen mutta silläkin oli hermot huonossa kunnossa kesätöiden takia.

No siinä se Wiz sitten hankki sitä keikkatun-

tumaa postikeskuksessa vielä muutaman viikon ajan. Hyvästelimme Wizin Ruisrokin alkamispäivänä. Hän kertoi että aika Pokissa oli ollut tosi tärkeää hänelle. Nyt hän ymmärsi mistä se maanläheisyys kyseisille artisteille oli tullut ja nyt hänenkin on helppo ottaa yleisö haltuun kun hän vetää sen shown. Ja lupasi lähettää liput Ruissaloon. ”Nähdään siellä sitten”, Wiz huikkasi ja hyppäsi keikkajärjestäjän autoon ja nokka kohti Turkuu. No myöhässähän ne sitten tulivat, liput eikä sen koomin enää tavattu. Jenkkiräppäreiden tulot alkoi kyllä kiinnostamaan. Katselelin Forbesin listaa jossa oli 9 eniten tienavaa rap-artistia vuodelta 2013. Lista oli seuraavanlainen: 1. B.Diddy \$50m, 2. Jay Z \$43m, 3. Dr Dre \$40m, 4. Nicki Minaj \$29m, 5. Birdman \$21m, 6. Kanye West \$20m, 7. Lil

Wayne \$16m, 8. **Wiz Khalifa \$14m**, 9. Ludacris \$12 miljoonaa.

Ja eikun sitten perustamaan yhtyettä. Kävin mielessäni läpi ketä siihen soveltuisi. Laskin että tarvitsisin siihen neljä hemmoa. Mahdollisia kokoonpanoja oli aluksi paljon mutta sitten kaikki selkeni. Yhtyeen nimeksi tulisi Itella boys. Itellan nimihän on nyt vapaa kun firma muutti nimensä takaisin Postiksi. Odottelemme vielä levytyssopimusta ja sitten lähdemme valtaamaan Amerikkaa.

Jari Havunen

Riippumaton Tarkkailija

- Kuin Kuvastimessa

Niin kutsuttu käsite ”suomalainen maku”, vaikkapa kahvin suhteen, muodostui suunnilleen 40- ja 50-lukujen vaihteessa. Köyhän kansan keskuudessa (siihen aikaan 99% kaikista, ja kaikki suomenkieliset) pidettiin urheana ja arvokkaana niellä hymyssä suin mitä tahansa kuraa, koska muuta ei ollut saatavilla, ei välttämättä edes isolla rahalla, jos sitä jollakulla olisi ollutkin. Tietävästi kuulemma afrikkalaiset ja kiinalaiset lapset olisivat olleet suorastaan onnellisia saadessaan noita juuri ja juuri sahanpurun maultaan ylittäviä tuotteita. Martti ”Huuhaa” Innanen aikanaan totesi, että suomalaisten (musiikki)makua ei voi kyllin aliarvioida, ja monet elintarviketuottajat ja -ketjut noudattavat tätä ohjetta tinkimättä. Tämä tuli mieleen hiljattain, kun katselimme vaimokullan kanssa kapselikaahvikonetta häälahjaksi. Eräässä täällä myytävässä merkissä löytyy myös kahvikapseleita, jotka sisältävät Saludoa! Siis tuota halvoista kahveista halvinta, ja sitä mainostettiin erikseen houkuttimena! Suomalaiseen makuun! Vaikka ihmiset ovat paremman toivossa viime vuosina yhä enemmän siirtyneet luomutuotteisiin, esimerkiksi joulukinkuissa ja kananmunissa, niin yleensä tuoretavara, vihannekset ja hedelmät etunenässä, aivan liian usein näyttävät lähikaupoissa siltä, että ne kuuluisivat ennemmin kompostiastiaan kuin ravintoympyrään. Jos suomalainen

nykyarkkitehtuuri on esteettisesti suunnattu sokeille luolaeläimille, niin myös kotimaisen lähiruoan ansiot tuntuvat alkavan vasta vatsalaukussa, jos sielläkään.

- Seitsemäs Sinetti

Tämä armas Postimme yltää kohta pankkien tasoon nimenmuutoksissaan. Itse tulin ammuin sellaiseen firmaan kuin Posti- ja lennätinlaitos, mutta eipä aikaakaan kun se vispattiin muotoon Posti- ja telelaitos. Ilmeisesti koska osa uusista johtajista ei tiennyt mikä lennätin oli. Mutta telex oli kova sana silloin ennen sähköposteja, ja vaikkei arvon päällikkö luultavasti osannut itse masiinaa käyttääkään, niin oli hän ainakin etäältä nähnyt sihteerin sellaista näpelöivän. Myöhemmin sitten se telepuoli alkoi vaikuttaa niin mediaseksikkäältä, että se piti hienhajuisista jalkamiehistä erottaa omakseen. Vanha puoli sai nimekseen Suomen Posti. Ettei sitä vaan sekoitettaisi esimerkiksi Ruotsin Postiin. Telepuoli vääntyi nimelle Sonera, joka ei tarkoita mitään. Sonera sitten vaeltelikin ihan omille teilleen ja tuli hakatuksi ja ryöstetyksi jossain Ruotsissa, kuulemma.

Ja kun Sonera ei tarkoittanut mitään, tulivat Suomen Postin johtajat kateellisiksi ja muuttivat laitoksemme nimeksi Itella, joka tarkoitti vielä vähemmän. Yllättäen ihmiset ja muu asiakaskunta tästä hiukan hämmentyi, ja varmaan

osin moisesta kimpaantuneina alkoi etsiä muita tapoja lähettää viestinsä ja joulusukkansa. Nimi luultavasti hämmensi myös tekijänsä, koska Itellan johto alkoi ilmeisen päättäväisesti etsiä keinoja karkottaa loputkin uskolliset firman palveluiden käyttäjät. Postitoimistot alkoivat kadota, hinnat nousivat polttoaineiden kanssa kilpaa, ja koneet uusittiin selvänä tarkoituksena murjoa sinne vielä uskaltaneet lähetykset.

Vihdoin tänä vuonna joku keskimääräistä terävämpi johtaja taisi älytä, että jos ei ole postia, niin ei ole myöskään paikkoja hyväpalkkaiselle johdolle. Joten kun eräs ministeri ehdotti, että mitäs jos palattaisiin Posti-nimen käyttöön, kravattimiehet suostuivat siihen suunnilleen ennen kuin tämä pääsi lauseensa loppuun. Tämä nopea päätös pohjaa kaikesti ajatukselle, että kaikki vanhat kaikonneet asiakkaat palaavat kotiin, nyt kun he tietävät missä se on.

- Mansikkapaikka

Miksi muuten ei ole Stockan Mummojen ohella, ei käsitteenä eikä oikein käytännössäkään, ”Stockan pappoja”? Kaikkihan me tiedämme tuon mummojen alalajin, joka koväänisesti ruotsia rääkäten purjehtii kylmän rauhallisesti ja paatuneesti jonojen kärkeen Stockan Herkussa. Ainakin ennen myös ko. ostospalatsin myyjät kunnioittavat tätä ylimuistoista oikeutta, ja jättivät tuulipukukansan satunnaiset murinat omaan arvoonsa. Toisaalta on tietysti vaikeata ajatella, edes muutaman vuoden kuluessa, Nalle W:n tuijottavan vuoroin viiriäisen

munia, vuoroin kauppalistaa paikan lihatiskin luona. Jotkut asiat ovat liikaa mielikuvituksellekin.

Oma teoriani on, että nämä hienossa konjakissa marinoitunut herrasmiehet pakenivat heille sopivien harrastuksien pariin dominoivia rouviaan, ja kuolivat sitten parhaassa keski-iässä kesken fasaaninmetsästyksen, tai sen jälkeisellä bordellivierailulla.

Ja noin jälkimietteenä huomaan, että ne ”mummotkin” alkavat löytyä yhä enemmän muistoissa ja urbaanileendoissa, kuin Stockan käytäviä hallitsemassa.

- Kesäinen Leikki

Jossain ihan muualla: Polkupyöräilijä soittaa kelloa hyvän matkaa ennen kohtaamista. Ohitettavat antavat hymyssä suin tilaa nopeammalle kulkijalle ja heilauttavat ystävällisesti kättään.

Meillä Suomessa, missä tahansa taajamassa: Polkupyöräilijä soittaa kelloa hyvän matkaa ennen kohtaamista. Tien lähes kokonaan tukkiva ryhmä ei reagoi mitenkään, ellei lähes mikroskooppista niskalihasten kiristymistä lasketa. Pyöräilijä soittaa uudestaan varoituksen jo melko lähellä ohitettavia. Nyt joku porukasta saattaa jo vilkaista, kuin vahingossa, silmäkulmastaan häiriön lähdeä. Tämä ei kuitenkaan automaattisesti johda mihinkään toimintaan. Kokeneena yhteisväylien käyttäjänä pyöräilijä ohittaa kapean penkereen kautta. Yksi ohitettavista heilauttaa kättään, mutta ei osu.

Hei ensi kertaan! Terveisin R.T.

Suomen merkittävin sisävesitapahtuma Kaljakellunta järjestettiin tänäkin vuonna Vantaanjoessa. Postikeskus osallistui tapahtumaan pienellä mutta sitäkin ytimekkäämmällä joukkueella. Pariairokaksikko Hande ja Thon menestyi hyvin ja pysyi pinnalla.

Hande lakisääteisellä tauolla ja Speedot "ojennukseen

energiaa.....tankaustauko

BDE2

Pasilli 8862

Lähetä kirjekuoressa alla olevaan osoitteeseen.
Laita kuoreen vastauslähetytunnus, et tarvitse postimerkkiä.

PAU:N PASILAN OSASTO
HKI POK/ JÄSENSIHTTEERI
PL 925
00231 HELSINKI

Vastauslähetytunnus 5019928
00003 Helsinki

ILMOITUS PAU:N JÄSENREKISTERIIN ELÄKKEELLE SIIRTYMISESTÄ TAI JÄSENMAKSUN
KESKEYTYKSESTÄ

NIMI _____

OSOITE _____

SIIRRYN ELÄKKEELLE _____ ALKAEN

HALUATKO MYÖS JATKOSSA REITTI -LEHDEN? KYLLÄ _____ EN _____

TAI

JÄSENMAKSU KESKEYTYY AJALLA ____/____ 20____ - ____/____ 20____

KESKEYTYKSEN SYY(x)

ÄITYIS/VANHEMPAINLOMA _____
HOITOVAPAA _____
PITKÄ SAIRAUSSPOISSAOLO (PALKATON) _____
ELÄKELAITOKSEN/KELAN MYÖNTÄMÄ AMMATILLINEN
KUNTOUTUS TAI MUU KUNTOUTUS (KUNTOUTUSRAHA) _____
OPIKELU _____
ASE/SIIVILIPALVELUS _____
TYÖTTÖMYYS _____

MUU SYY, MIKÄ _____

JÄSENTIETOJEN MUUTOSILMOITUS

UUSI OSOITE _____

SEURAA PALKKALASKELMASTASI JÄSENMAKSUJESI MAKSATUSTA. MAKSAMATTOMAT
JÄSENMAKSUT ESTÄVÄT JÄSENETUJEN SAAMISEN. LISÄTIETOA SAAT ALUEESI
LUOTTAMUSMIEHELTÄ TAI OSASTON JÄSENSIHTTEERILTÄ.

www.pasilanosasto.pau.fi